

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Interplastics s.r.o.

Strona pozwana: Letifico d.o.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy z art. 1 Ovršni zakon [ustawy o egzekucji] (publikacja w NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), uprawniający notariuszy do przeprowadzania egzekucji wierzytelności na podstawie dokumentu autentycznego, poprzez wydanie nakazu egzekucyjnego, jako tytułu wykonawczego, bez wyraźnej zgody dłużnika poddanego egzekucji — osoby prawnej z siedzibą w Republice Chorwacji, jest zgodny z art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i z art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę przytoczone wyroki w sprawach C-484/15 i C-551/15?
- 2) Czy wykładnia przedstawiona w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-484/15 i C-551/15 może mieć zastosowanie do zawisłego przed sądem odsyłającym postępowania Povrv-1614/2018, to znaczy czy należy rozporządzenie nr 1215/2012 interpretować w taki sposób, że notariusze wykonujący w Chorwacji kompetencje powierzone im przez prawo krajowe w ramach postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie „dokumentów autentycznych”, w których wierzycielami są osoby prawne z siedzibą w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, nie są objęci zakresem znaczeniowym pojęcia „sądu” w rozumieniu rzeczzonego rozporządzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 2 maja 2019 r. — D.J./Radiotelevizija Slovenija

(Sprawa C-344/19)

(2019/C 263/35)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D.J.

Strona przeciwna: Radiotelevizija Slovenija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 2003/88 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak będące przedmiotem niniejszego postępowania za czas pracy uznaje się stałą gotowość do pracy, podczas której pracownik wykonujący swoją pracę w radiowo-telewizyjnym centrum nadawczym, w okresie, w którym jest wolny od pracy (gdy jego fizyczna obecność w miejscu pracy nie jest konieczna), musi być osiągalny na wezwanie i, jeśli to konieczne, stawić się w miejscu pracy w ciągu jednej godziny?

- 2) Czy w okolicznościach takich jak będące przedmiotem niniejszego postępowania fakt, iż pracownik przebywa w mieszkaniu przydzielonym w miejscu, w którym wykonuje on swoją pracę (w radiowo-telewizyjnym centrum nadawczym), gdyż cechy geograficzne tego miejsca uniemożliwiają (lub utrudniają) powrót do domu każdego dnia („zejście do doliny”), ma wpływ na definicję charakteru stałej gotowości do pracy?
- 3) Czy odpowiedź na dwa powyższe pytania powinna być inna, w przypadku gdy chodzi o miejsce, w którym możliwości spędzania czasu wolnego są ograniczone ze względu na cechy geograficzne miejsca lub w którym pracownik ma większe ograniczenia w dysponowaniu własnym czasem wolnym i skupieniu się na swoich sprawach (w porównaniu z pobytem w domu)?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 2 maja 2019 r. — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH

(Sprawa C-346/19)

(2019/C 263/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundeszentralamt für Steuern

Strona przeciwna: Y-GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładni art. 8 ust. 2 lit. d) dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej (¹), przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE (²), podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, zgodnie z którym we wniosku o zwrot dla każdego państwa członkowskiego zwrotu i dla każdej faktury należy podać między innymi numer faktury, należy dokonywać w taki sposób, że wystarczające jest również podanie numeru referencyjnego faktury, który widnieje na fakturze i stanowi dodatkowe kryterium porządkowe oprócz numeru faktury?
2. W przypadku udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej: czy wniosek o zwrot, w którym zamiast numeru faktury podany został numer referencyjny faktury, uznaje się za formalnie kompletny i złożony w terminie w rozumieniu art. 15 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 2008/9/WE?
3. Czy przy udzielaniu odpowiedzi na pytanie drugie należy uwzględnić, że podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim zwrotu, z perspektywy rozsądnego wnioskodawcy z uwagi na ukształtowanie portalu elektronicznego w państwie siedziby i formularza państwa członkowskiego zwrotu mógł zakładać, że dla prawidłowego, a w każdym razie formalnie kompletnego i terminowego złożenia wniosku wystarczające jest wpisanie innego numeru porządkowego niż numer faktury, aby umożliwić przyporządkowanie faktury, której dotyczy wniosek?

(¹) Dz.U. 2008, L 44, s. 23.

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).